

איש חי
רב פעלים
רודף צדקה וחסד
ר'
משה שניצר
ז"ל
ב"ר מנחם מנדל ז"ל
תנצב"ה

מאורות הדף היומי

עלון שבועי ללומדי "הדף היומי"

בית המדרש דחסידי סוכטשוב בני-ברק
כולל דחסידי סוכטשוב
כולל "סנה משה"
ע"ש הרה"ח ר' משה יצחק זיסר ז"ל
בית מדרש
למגידי שיעור "דף היומי"
ח' חתם סופר 3 ת.ד. 471 ב"ב טל. 03-5775333

האשה
החשובה רודפת
צדקה וחסד
מרת
רודה שניצר
ע"ה
ב"ר מאיר ז"ל
תנצב"ה

יו"ל ע"י ביהמ"ד למגידי שיעור "דף היומי" בראשות הגר"ד קובלסקי שליט"א • לע"נ הר"ר מרדכי קלמן (מוטי) זיסר ב"ר משה יצחק ז"ל

גליון מס' 1240

מסכת נדרים ל"ד-מ' ♦ כלים י', ב' - י', ז'

בס"ד, ה' אדר תשפ"ג

השבוע בגליון

- ♦ מדוע לא שטה הגה"ק מצאנז זיע"א מכוס הקידוש אלא מעט?
- ♦ האם מותר לסרק את הפאות?
- ♦ תלישת שערות תוך כדי סירוק
- ♦ הנהגתו של הגאון רבי נתן אדלר זצ"ל
- ♦ שיעורן של הפאות

- ♦ האם מברכים ברכת "בורא נפשות" אחר שתיית כוס קפה?
- ♦ אכילת חמץ חריף שונה משתיית כוס קפה
- ♦ אדם השותה יין ואוכל ענבים ובירך על שניהם "הגפן"
- ♦ ברכת "בורא פרי הגפן" על ענבים
- ♦ אדם שהשתמש במזלג חלבי לאכילת בשר
- ♦ הגעלת כלי שנאסר, אימתי?

- ♦ קידוש ביום שבת על משקאות חריפים
- ♦ קידושו של הגה"ק ר' נפתלי מרופשיץ זיע"א

בשורה לקוראי הגליון!
ניתן לקבל את הגליון בדוא"ל מידי שבוע חינם
להצטרפות: meorot@meorot.co.il

דבר העורך

רואה חשבון שעושה חשבון

לפניכם סיפורו של אחד מלומדי הדף היומי, הר"ר אבנר ש. הי"ו.
במהלך רוב שעות היום שווה ר' אבנר במגדלי עזריאל, ספון באחד החדרים המשמש אותו לעיסוקו כרואה חשבון בחברה גדולה.
אל ר' אבנר התודענו לאחר ששמענו כי הוא משתתף בכל יום בשלשה שיעורי הדף היומי השכם בבוקר הוא פותח בשיעור הדף היומי בשעה 5:40 בבית הכנסת תפילה למשה ברחוב הרצוג בבני ברק. לאחר תפילת שחרית הוא פוסע לרחוב חתם סופר, לבית המדרש סוכטשוב, לשמיעת שיעור נוסף מפי הרה"ג ר' חיים דוד קובלסקי שיעור מאורות הדף היומי, בערב הוא מסיים את עבודתו ומשתתף בשיעור נוסף בבית הכנסת הראשונים.

האם מברכים ברכת "בורא נפשות" אחר שתיית כוס קפה?

כידוע, אדם מתחייב בברכה אחרונה רק אם אכל כשיעור [לפחות כזית] או שתה כשיעור [לפחות כרביעית] בתוך הזמן בו רגיל אדם לאכול או לשתות מאכל או משקה זה (שולחן ערוך או"ח סימן ר"י סעיף א).

ספק מפורסם מובא בפוסקים (משנה למלך הלכות ברכות פרק ג' הלכה י"ב, ועיין במשנה ברורה סימן ר"י ס"ק א) האם לאחר שתיית קפה או תה יש לברך ברכה אחרונה, הלא היא ברכת "בורא נפשות רבות וחסרונו". מצד אחד, מאחר שבדרך כלל שותים משקאות חמים בלגימות קטנות, לעיתים חולף זמן רב משיעור הזמן של שתיית רביעית שהוא שיעור הזמן המחייב ברכה אחרונה. אולם, מצד שני ניתן לומר, כי למרות שהמשקה החם נלגם קמעה קמעה, יש לברך ברכה אחרונה, שכן לא נאמר שצריך לשתות רביעית בבת אחת אלא במשקאות שכך היא דרך שתייתם. אולם, משקאות חמים, שנוהגים לשתותם באיטיות, יש לברך ברכה אחרונה אחריהם, שהרי בשיעור הזמן הרגיל למשקה זה שטה כמות המחייבת ברכה אחרונה. בספר תוספת יום הכיפורים (יומא פ/ב ד"ה ובימי חורפי), מוכיח **מדברי סוגיינתו**, שאף משקה חם שרגילים ללוגמו בלגימות קטנות, אינו מחייב בברכה אחרונה אם לא לגמו בבת אחת, כלהלן.

סוגיינתו עוסקת בכלל של "כדי אכילת פרס". הגמרא שואלת, מדוע אמרו חכמים (פסחים מג/א), שאדם האוכל "כותח הבבלי" [מין רוטב לטיבול מאכלים שונים, שהיו עושים בבבל על ידי תערובת של מי חלב ופירורי פת ומלח] בפסח אינו עובר על איסור אכילת חמץ, הרי יתכן שבאכילת הכותח הוא גם אכל כזית חמץ המצוי בכותח? הגמרא מתרצת על כך, שהכותח הוא מאכל חריף ביותר ובתוך כדי אכילת פרס, אין רגילים לאכול ממנו כמות כה גדולה שיש בה כזית חמץ [יש לציין כי למרות שהאוכל מלא הפה מן הכותח אוכל למעשה כזית חמץ בכדי אכילת פרס, מכל מקום לא יתחייב מלקות, שכן, ה"כותח" הינו מאכל חריף ואכילתו ללא פת נחשבת "שלא כדרך אכילתו" ואין לוקים עליה כמבואר במפרש].

לעילוי נשמת איש רב פעלים רודף צדקה וצדק
ר' **אמיל אברהם טואטי** ז"ל בן הרב חיים טואטי ז"ל נלב"ע כ' תשרי תשס"ו
וזוגתו עזר כנגדו רודפת שלום וטוב מרת **פני שרה** ע"ה בת נתן סמואל ז"ל נלב"ע י' באדר תשע"ה
תנצב"ה
הונצחו ע"י בני המשפחה שיחיו

לעילוי נשמת
הר"ר **שמואל יצחק הלוי גרוס** ז"ל
ב"ר שלום ז"ל
נלב"ע ה' באדר ב' תשס"ג
תנצב"ה
הונצח ע"י בנו ידידנו
ר' שלום יקותיאל יהודה גרוס שיחי

לעילוי נשמת
הר"ר **שמואל זיינביל פרושינובסקי** ז"ל
ב"ר דוד ז"ל נלב"ע ח' באדר תשמ"ב
וזוגתו מרת **חיה ציפורה** ע"ה
ב"ר יצחק ז"ל נלב"ע ל' באדר א' תשכ"ה
תנצב"ה
הונצחו ע"י משפ' פרי - ניו ג'רסי
ומשפ' רשף - גבעתיים

לעילוי נשמת
הר"ר **יצחק (זינדל) זוהר** ז"ל
ב"ר אהרון ז"ל
נלב"ע ט' באדר ב' תשס"ח
תנצב"ה
הונצח ע"י בניו אהרון ושלמה זוהר שיחיו

לעילוי נשמת
א"מ הר"ר **אברהם נח ליפסקר** ז"ל ב"ר יצחק מאיר יהודה הלוי ז"ל נלב"ע ו' באדר תשנ"ח
א"מ מרת **שרה ליפסקר** ע"ה ב"ר חיים יוסף זלובסקי ז"ל נלב"ע כ"א בשבט תשנ"ט
תנצב"ה

פנינים

שלא יתבלט

דף לד/א

שלושה מינין אסורין בנזיר... והיוצא מן הגפן דרש רבי אברהם מסוכטשוב: מדוע נזיר אסור בייז? מפני שעל הנזיר לעשות עבודתו בהצנע, "כי יפלא" מלשון "והוא פלא!". היין גורם להרמת הקול - ככנס יין יצא סוד - ואין לנזיר לשתות...

מותר לשתות חומץ

כאשר יצא אי מי והורה כי אסור לשתות חומץ, שכן במקרוסקופ נראים בו יצורים זעירים שונים (חיידקים), ואין לשתותו ללא בישול, יצא כנגדו בעל חיי אדם והורה כי אין הדבר כן: הרי התורה אסרה לנזיר "חומץ יין", הרי שמותר הוא לאחרים... ומן הסתם יש לומר בין חי ובין מבושל (בינת אדם, שער או"ה לד-ט).

דף לד/א שלושה מינין אסורין בנזיר

מעלתם של כהן גדול ונזיר

מדוע שונים כהן גדול ונזיר שאסורים בטומאה לקרובים מכהן הדיוט הנטמא לקרוביו? ביאר הגה"ק בעל אבני נזר: כהן הדיוט קדושתו מפני משפחתו, בן הוא למשפחת כהנים. לא כן כהן גדול ונזיר שקדושתם מפני מעלתם העצמית היחודית להם, לפיכך נעלים הם ממנו ואסורים להטמא גם לקרובים (מעיינה של משנה).

דף לה-ז

לימודים בעבודת ה'

בסוגיות שבדפים אלה נאמר ש"מיכל משרת" למדים ש"טעם כעיקר" ו"היתר מצטרף לאיסור". דרש רבי אלימלך מליזנסק זיע"א: שני דברים אלה הוראות הם בהנהגה היומיומית: "טעם כעיקר" מלמד שאף הרהור עבירה - הטעם הספוג בכלי עבירה הוא. "היתר מצטרף איסור" מלמד שערכוב של היתר ואיסור - כגון נטילת מומן של חבירו

בתוספות ד"ה נותן) מן הפסוק (דברים יד/כא): "לא תאכלו כל נבלה, לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה". הרי לנו, שהתורה מגדירה כ"נבלה" המותרת לגר [דהיינו: לגר תושב, שהוא גוי שקיבל עליו לקיים שבע מצוות בני נח] דבר הראוי לאכילה בלבד. אבל דבר פגום, שאינו ראוי לאכילה, אינו נחשב כ"נבלה" ובטל איסורו.

אחת הדוגמאות של "נותן טעם לפגם" היא כלי שבישלו בו בשר טריפה, שלאחר יממה מתום הבישול, המאכל הבלוע בדפנות הכלי נפגם ומתקלקל ומעיקר הדין מותר להשתמש בכלי זה אף על פי שבושלו בו בשר טריפה (שולחן ערוך יו"ד סימן קכ"ב סעיף ב'). אולם, מתקנת חכמים אסור לבשל בו לכתחילה, גזירה שמא יטעו וישתמשו בכלי שלא עברו עליו כ"ד שעות מעת שבישלו בו בשר טריפה. דין זה שכיח ביותר לגבי כלי שנבלע בו חלב, שמדאורייתא מותר לבשל בו בשר לאחר שעברו כ"ד שעות מבליעת החלב בו, אך מדרבנן אסור לעשות כן. מטעם זה, מאכל חלבי שבושלו בכלי בשרי שאינו "בר יומיה", או מאכל בשרי שהוגס במזלג חלבי, לא נאסר התבשיל לאכילה, שהרי הבליעה שהיתה בדפנות הכלי פגומה היא ואינה אוסרת את המאכל. ומכל מקום, יש להגעיל את הכלי שהרי בלוע בו איסור של בשר וחלב אף שאינם בני יומם.

הגעלת כלי שנאסר, אימתו? כתב הרמ"א (או"ח סימן תנ"ב סעיף ב') שאדם החפץ להגעיל מזלג או כלי שנאסר, יעשה זאת רק לאחר שחלף יום מאז שנאסר הכלי ונפגם טעם האיסור, כדי שלא ייצא טעם האיסור מהכלי אל המים וישוב חזרה אל הכלי ונמצא שלא הועיל מאומה בהגעלה. רק לאחר כ"ד שעות כבר נפגם הטעם ואין הכלי נאסר בכך שטעם פגום נבלע בו. אף על פי כן, אם האדם זקוק מאד להשתמש בכלי זה באותו יום, כתבו פוסקי זמננו (שו"ת אגרות משה יו"ד חלק ב' סימן ל"א, ועיין סידור פסח כהלכתו פרק ז' סעיף ב'), שירתח בכלי זה מים עם חומר פוגם, כגון אקונומיקה, ועל ידי כך יפגום את בליעותיו ולאחר מכן יוכל להגעילו.

דף לח/א עושה פסח דאמר רב יהודה

קידוש ביום שבת על משקאות חריפים

בסוגייתנו מונה הגמרא את הדברים בהם נאמר דין "רביעית", כגון: נזיר - אינו לוקה אלא על שתיית רביעית יין ומעלה; הנכנס למקדש שתי - אינו חייב אלא אם כן שתה רביעית יין. בין הדברים שדינם ב"רביעית" מזכירה הגמרא "עושה פסח", ומבארת שהכוונה לדברי רב יהודה, אמר שמואל: "ארבע כוסות הללו צריך שיהיה בהן כדי רביעית".

"כוס של ברכה" שיעורה ב"רביעית": האחרונים דנים (קרו אורה בסוגייתנו ושו"ת חתם סופר קובץ תשובות סימן י"ב), מדוע הגמרא מונה את ארבע הכוסות בפסח כאחד הדברים החייבים ב"רביעית" ולא הזכירה כוס של קידוש? הן במסכת שבת (ע"ב) מבואר, שכל "כוס של ברכה" צריכה להכיל רביעית? האחרונים מבארים כי אמנם הגמרא הזכירה "ארבע כוסות" אך היא מכוונת את דבריה לכל כוסות המצווה. ארבע הכוסות הן דוגמה בלבד, איפוא.

בספר אבני חושן (סימן ג' עמוד ע"ה) עדיין מקשה, מדוע לא נקטה הגמרא בלשון "כוס של ברכה", אשר היתה כוללת את כל כוסות המצווה - ארבע כוסות, קידוש, ברכת המזון וכדומה? הוא מיישב קושיה זו בתירוץ מעניין.

מדוע מקדשים על "רביעית": חז"ל קבעו כמות של רביעית הלוג עבור "כוס של ברכה" מפני שזה הוא השיעור המינימלי שאדם רגיל לשתות בסעודה, כמבואר במסכת עירובין (כ"טא), ששיעור יין לשתי סעודות הוא שתי רביעיות.

קידוש על כוסית יי"ש: מעתה יש לדון לגבי קידוש ב"יין שרף". שכן, לדעת הט"ז (או"ח סימן ר"י ס"ק א'), גם השותה מעט יי"ש מברך ברכה אחרונה, משום שכך דרך בני אדם לשתות יי"ש. ואילו המגן אברהם (סימן ק"צ ס"ק א') סובר, שלא חילקו חז"ל בין שתיה לשתיה, וכיון שברוב המשקאות דרך בני אדם ב"רביעית", על כן אין מברכים ברכה אחרונה אלא ב"רביעית".

לפי האמור, מיישב בספר אבני חושן מדוע הזכירה הגמרא את דין ה"רביעית" דווקא על ארבע כוסות ולא כתבה "כוס של ברכה", שכן, בכל "כוס של ברכה" [למעט קידוש הלילה לכמה מהראשונים] יכולים לצאת ידי חובה ב"חמר מדינה" שאין בו דין "רביעית", ושיעור השתיה נקבע על פי סוג המשקה ובהתאם להרגלי השתיה. שונה היא מצוות שתיית ארבע כוסות בליל הסדר, שחובת שתייתן היא מתקנת חז"ל שיש לנהוג ב"דרך חירות", ומצווה זו אפשר לקיים על היין בלבד, לפיכך דווקא לגביהן ציינה הגמרא שיעור "רביעית"... [ומה שכתב הרמ"א, סימן תפ"ג, שמי שאין לו יין יטול חמר מדינה גם למצוות ארבע כוסות, כבר ביאר בספר חידושי מרן ר"ז הלוי שאינו לגבי קיום מצות ד' כוסות, אלא שיכול לקיים את מצוות ליל הסדר ב"ברכה על הכוס" ואמנם מצוות ארבע כוסות היא על היין בלבד].

קידושו של הגה"ק ר' נפתלי מרופשיץ זיע"א: על פי זה כתבו האחרונים (שו"ת מהרש"ם ח"א סי' קע"ה, ועיי אורחות חיים ספינקא בסימן ע"ב אות ו') לבאר את מנהג המקדשים ביום השבת [ולא בלילה, בו ודאי יש לקדש על היין - שולחן ערוך או"ח סימן ע"ה סעיף ט'] על יי"ש ואינם שותים ממנו אלא מעט, משום שביי"ש השתיה חשובה אפילו בפחות מרביעית, ודי במעט יי"ש כדי לצאת ידי חובה. המהרש"ם אף מוסיף ומעיד בשם זקן תלמיד חכם, שכך נהג הרבי מרופשיץ ז"ע, שכיבד את תלמידו לקדש על כוסית יי"ש על אף היין שהיה לידו, ואמר שעושה זאת כדי להורות לתלמידים שהדבר מותר.

ותן חלקנו. דרך חדשה ללימוד שלך

לא בכל יום אפשר לצאת למסע חדש, מההתחלה. בימים אלו סיימו אלפי לומדי "ותן חלקנו" מחזור לימוד יומי של 12 שנים! החלה סבב לימוד הש"ס, יחד עם קטעי גמרא, הלכה והגות וחדשים. זוהי ההזדמנות שלך לקבוע עיתים לתורה. לומדים כמה דקות וחיים בסיפוק רחני עצום!

קבע עיתים ללימוד *עכשיו 3029*

חדש ראשון התנסות חינם

הדף היומי

נזיר ל"ד-מ'

ה'-י"א אדר

מדוע לא שתי הגה"ק מצאנו זיע"א מכוס הקידוש אלא מעט? להלכה כותב המשנה ברורה (סימן ער"ב ס"ק ל') שלכתחילה אין לקדש על יי"ש אלא אם כן שותה ממנו מלוא לוגמיו שהוא רוב רביעית, ובדיעבד, אם אינו יכול לשתות מלוא לוגמיו, יחלק בין המסובים כך שכולם ביחד ישנו כמות של מלוא לוגמיו. בספר אורחות חיים, שם, כותב, שהגה"ק רבי חיים מצאנו קידש לעת זקנותו על יי"ש ולא שתי אלא מעט, ומוכיח מכך שניתן לקדש על יי"ש אף שאינו שותה רוב רביעית אלא מעט. אלא שלפי דברי המשנה ברורה יש לדון בראייתו של האורחות חיים מהנהגת הגה"ק מצאנו, שהרי יתכן כי תלמידיו שתו את ה"שיריים", ואם כן כולם ביחד שתו רוב רביעית.

דף מב/א נזיר חופף ומפספס אבל לא סורק

האם מותר לסרק את הפאות?

כידוע איסור השחתת הזקן אינו אלא למגלחו בתער, אך אם מגלחו במספריים או בסם וכדומה, אינו עובר על איסור (שולחן ערוך יו"ד סימן קפ"א סעיף י'). לעומת זאת נחלקו הפוסקים לגבי גילוח פאות הראש שנאסר בפסוק (ויקרא יט/כז) "לא תקפו פאת ראשכם". דעת הרמב"ם (הלכות עכו"ם פרק י"ב הלכה ו') היא, שגם בהן אין האיסור אלא בתער. אך הרא"ש (מכות סימן ב', ג') חולק וסובר, שגילוח פאות הראש חמור מגילוח הזקן האסור אף במספריים אם מגלח עמן קרוב לבשר כבתער. להלכה פוסק השולחן ערוך (שם סעי' ג'), שיש לחוש לשיטת הרא"ש, ואין להשחית את פאות הראש אף במספריים. עם זאת, יש מהפוסקים הסוברים שלדעת הרא"ש יש להותיר שערות באורך שניתן לכוף ראשן לעיקרן (עיין בספר כרם שלמה על השולחן ערוך שם).

תלישת שערות תוך כדי סירוק: הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל (הגהות רעק"א שבועות ב/ב, הובא בשו"ת חתם סופר יו"ד סימן קל"ט) דן בהנהגתם של רבים וטובים המסרקים את פאותיהם, ומקשה על כך מגמרתנו בה מובאת ההלכה האוסרת על נזיר לסרק את שערותיו כיון שאסור לו לספר את שער ראשו, וסירוק השער עוקר שערות. הרי לנו, שפעולת הסירוק עוקרת שערות ואנשים האסורים בתגלחת מצווים להימנע ממנה! לכאורה, איפוא, אף את פאות הראש אסור לסרק כיון שעוקרן.

האם דינן של הגזיזה והתלישה זהה? החתם סופר (שם) טוען, שלכאורה ניתן לדחות את הוכחת הגרע"א, משום שיש לחלק בין איסור הנזיר לגלח את שער ראשו, לאיסור גילוח פאת הראש. שכן, איסורו של הנזיר נובע מציווי התורה (במדבר ו/ה) "גדל פרע שער ראשו", וממילא, כל דבר הנוגד את גידול השער - אסור, ובכלל זה תלישת השערות. לעומת זאת, יתכן שבפאות הראש נאסר דווקא הגילוח, ועקירת השערות אינה נחשבת כגילוח. אמנם, החתם סופר מסיק כי אין לחלק ביניהם, שכן, אף לגבי פאות הראש האיסור נובע מדברי הפסוק "לא תקפו", שאין לסדר את שערות הראש באופן ש"ישווה צדעיו לאחוריו" (כלומר: תספורת, בה מקו השערות של צידי המצח ממשיך חלל ללא שערות מעל לאוזניים ומסתיים בעורף), וממילא, פעולה זו אסורה לא רק על ידי גילוח השערות אלא גם על ידי עקירתן בסירוק.

הנהגתו של הגאון רבי נתן אדלר זצ"ל: עם זאת החתם סופר כותב כי מעודו לא ראה "אחד מזקני החכמים" שהקפיד להמנע מתלישת שערות. כמו כן הוא מעיד, שאף מורו ורבו ה"נשר הגדול" רבי נתן אדלר זצ"ל סירק את פאותיו ולא חשש לעקירת שערותיהן. החתם סופר מוכיח שהדבר מותר, גם מכך שהמשנה מתייחסת לאיסור סירוק השיער לגבי נזיר בלבד ולא לכל אדם.

שיעורן של הפאות: החתם סופר מבאר, שלשיטת הרמב"ם (שם) הסובר ששיעור פאת הראש הוא ארבעים שערות, אם אדם שייר פאות, אין כל מקום לשאלת הגרע"א מדוע נוהגים להסתרק, שכן, כל זמן שנותרו ארבעים שערות אינו עובר על איסור. ואפילו לאדם שהותיר לפאותיו עשרות שערות בלבד מותר להסתרק, מאחר שקביעת הרמב"ם כי יש להותיר ארבעים שערות אינה מדאורייתא, כי מן מהתורה די בשיור שתי שערות בלבד כדי שלא ייחשב למקיף שער ראשו, ורבנן הם שקבעו שיש להותיר ארבעים שערות. ממילא, מאחר שפעולת הסירוק לא נועדה לתלוש שער, ואיסורה הוא משום "פסיק רישא" [היינו: אין לעשות פעולה שוודאי תגרום לאיסור למרות שאינו מתכוון לתוצאה האסורה, ומאחר שהתוצאה ודאית, נחשב כמי שהתכוון לעשותה] אין פעולה זו אסורה, כי באיסורים דרבנן [חוץ מאיסורי שבת, חתם סופר שם סימן ק"מ] אין אוסרים פעולות משום "פסיק רישא". ואף שיש פוסקים החולקים על הרמב"ם וסוברים שאיסור הקפת הראש הוא על כל מקום הפאה וכן נפסק בשולחן ערוך (שם, סימן קפ"א סעיף ט'), מכל מקום, אין אנו חוששים לשתי השיטות כאחת, דהיינו: שאסור לגלח במספריים ושכל מקום הפאה אסור בגילוח, וכפי שמוכח ממשנתנו האוסרת זאת על נזיר בלבד ולא לכל אדם.

שלא כדת - הופך את הכל לאיסור, ויש לזהר ולהתרחק משמץ של ערבוב שזכה (נועם אלימלך).

דף לז/ב כל אשר יגע בבשרה יקדש... עד שיבלע בבשרה

כח הרע גדול

אמר הגרש"ז בעל התניא: טומאה מטמאת בנגיעה, ואילו קדושה מקדשת רק בבליעה, הוי למד כי גדול כח הרע מכח הטוב, ויש להתרחק ממנו ביותר...

גומרים ש"ס ב-5 דקות ליום, זוכים בשפע גדול

"... ובודאי בלימוד המשניות כולל כל התורה כולה"
 מרן שר התורה מרן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין שליט"א
 הגר"ח קניבסקי זצוק"ל

להתנסות חינוך התקשר עכשיו: 3764 *

לעילוי נשמת

הר"ר **אהרון וינברג** ז"ל
 ב"ר גרשון ז"ל נלב"ע ז' באדר ב' תשל"ג
 והר"ר **דוד זאב וולקן** ז"ל
 ב"ר דב צבי ז"ל נלב"ע ז' באדר תשס"ו
תנצב"ה
 הונצחו ע"י ידידו
 הר"ר **מנחם וינברג** שיחי' - בני ברק

לעילוי נשמת
 הר"ר **אורי פייביש טאובר** ז"ל
 ב"ר אליעזר ז"ל נלב"ע ז' באדר ב' תש"ל
תנצב"ה
 הונצח ע"י ידידו
 משפ' **פריד** שיחי' - גבעת שמואל

לעילוי נשמת
 הר"ר **יהודה אריה מרגלית** ז"ל
 נלב"ע ז' באדר תרפ"ו
 ומרת **מרים מרגלית** ע"ה
תנצב"ה
 הונצחו ע"י המשפחה שיחי'

נר ה' נשמת אדם

לעילוי נשמת
 מרת **מלה (מחלה) זיסר** ע"ה בת ר' יוסף ז"ל
 נלב"ע י' באדר תשס"א **תנצב"ה**
 הונצחה ע"י המשפחה שיחי'

